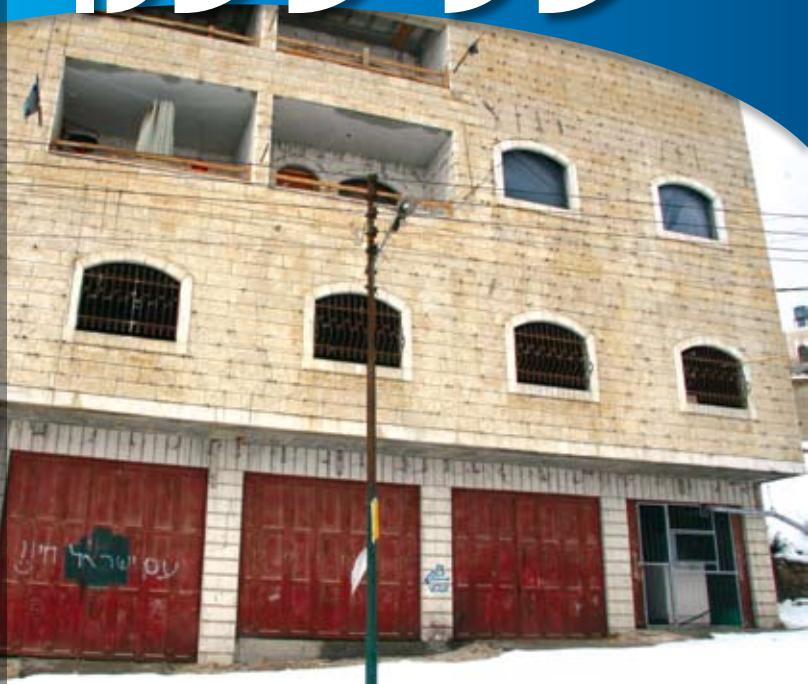

ישע שלנו

שבת פרשת חיי שרה - נאבקים על בית השלום בחברון

צל הפרשה ח"י שרה

הרב דב ליאור - רבה של קרית ארבע-חברון וראש ישיבת ניר

אמונה - מאז ולתמיד

בזכותנו הלאומית ההיסטורית בארץ ישראל - אזי כל מה שאנו עושים במערת המכפלה, כל אותם האלפים שבאים בפרשת חיי שרה וכל הרבבות שפוקדים את המקום הזה במשך השנה כולה מראים את הקשר העמוק שיש בין הבנים ובין האבות. מרן הרב קוק זצ"ל כותב בספר "חזון הגאולה" שכשרוצים להתחזק ביחס לארץ ישראל שואבים זאת מן העבר - ממערת המכפלה, וכדי להסביר קצת יותר בהרחבה: הרי אנחנו יודעים שאברהם אבינו נתנסה בעשרה ניסיונות. אחד הניסיונות היה בזה שנאמר לו: "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ אשר אראך" (שם, י"ב, א'), ושואלים המפרשים מה היה בדיוק שם הניסיון? הרי ה' הבטיח לו שאם שיבוא לארץ כנען יזכה לבנים, יזכה לעושר, יזכה לפרסום שמו בעולם. אברהם הרי כבר זקן, נשוי כמה שנים ולא זכה לפרי בטן, ועבורו לקבל הבטחה אלוקית שאם יבוא לארץ כנען יזכה לבנים זה פיתיון עצום! מדוע חז"ל אומרים שזה ניסיון? אומר החתם סופר בחידושו על התורה שהניסיון הוא בזה שכשהקב"ה אומר לאברהם בוא לארץ כנען, ארץ כנען לא היתה ארץ ריקה. באותם הדורות אירופה עוד לא היתה מיושבת, היה זה היה עשרות שנים אחרי דור הפלגה, כל היישוב כולו של המין האנושי התרכז פה במזרח התיכון: עירק, איראן, והאזור שבו אנו נמצאים. אילו ה' היה נותן לו איזו שהיא מדינה באירופה, על אף שאין לו בנים, הוא היה מקווה שיליד בנים ויתיישבו שם.

המשך בעמ' 8

ישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר... ואחרי-כן קבר אברהם את-שרה אשתו, אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען" (בראשית כ"ג ט"ז - י"ט). השבת אנו קוראים את פרשת חיי שרה. באופן כללי ניתן לחלק את הפרשה לשלושה נושאים: רכישתה של מערת המכפלה, שליחותו של אליעזר להביא את רבקה ליצחק, והולדת בנים לאברהם אבינו לעת זקנותו. נתעכב על הנושא הראשון: רכישתה של מערת המכפלה. המדרש אומר "כמה דיו נשפך וכמה קולמוסים נשברים כדי לברר מקחו של צדיק". רכישתה של מערת המכפלה לא היתה רק אקט קניית מקום קבורה לשרה אמנו - זהו סמל לדורות, כפי שהרמב"ן כותב, שאנחנו צריכים לדעת מקום משכן אבותינו הקדושים משום שאצלנו הדורות הבאים קשורים עם המקום הזה, וגם מבחינה פנימית, אומר האבן עזרא, שידעיה זו חשובה ביותר עבור כל מי שיש לו קשר בארץ. רכישתה של מערת המכפלה לצורך קבורה העמיקה, החדירה וחזקה את אחיותו של אברהם אבינו בארץ הזאת, ואנחנו רואים שבמשך הדורות מערת המכפלה שימשה כמקום השראה לכל מי שהיה צריך התחזקות, בייחוד במה ששייך לנצח ישראל ומה ששייך ביחס לארץ ישראל. בתקופתנו זאת, כאשר אנו רואים שבחלקים מסוימים של העם, יש רדידות ביחס להכרה

ירושלים	תל אביב	חיפה	חברון	שכם	בארשבע
16:02	16:16	16:06	16:17	16:06	16:19
17:15	17:17	17:15	17:17	17:14	17:18

ניסת שבת
צאת השבת

חדשות ישע מבצע התרמה להצל

חיים בסיסיים. השלטונות הוציאו צו גירוש נגד תושבי הבית. למרות שעובדת הקניה ברורה לכל, פוברקו טיעונים משפטיים כדי לגרום בזדון ובשקר לשלילת זכויות הרוכשים. עלות ההתמודדות המשפטית היא עצומה - למעלה ממיליון שקל בשנה האחרונה, וסכומים נוספים בלתי משוערים בעתיד. השלטונות מנסים להקפיא את תושבי הבית ולגרום לנטישתו: הם מונעים כל שיפוץ וסידורי פנים, וכן חיבור הבית לחשמל והתקנת אמצעי חימום למשפחות ולילדים הגרים בו. רק באמצע סופת השלגים

לפני כשנה וחצי נכנסו יהודים לגור בבית השלום בחברון, הבנוי על הרחוב הראשי בין קריית ארבע ומערת המכפלה, בלב אזור ההתיישבות היהודית בחברון, אך פעילי שמאל קיצוני פועלים כדי לגרש את תושביו בין היתר באמצעים משפטיים. ביישוב היהודי בחברון נערכים להתרמת חירום להמשך ההתיישבות במקום ולמימון ההתמודדות המשפטית שעלותה רק בשנה האחרונה הגיעה לכמיליון שקלים.

בית השלום נקנה על-ידי יהודים לפני כשנתיים כדי לבסס את אחיזתנו במקום וליצור רצף התיישבותי בדרך בין קריית ארבע למערת המכפלה ולחברון. הקניה צולמה ותועדה, לוותה על-ידי עורכי דין ויועצים משפטיים והיא מוכחת למעלה מכל ספק.

מפקדי צה"ל באזור בירכו על יישוב הבית ביהודים ואישרו כי ההתיישבות בו תורמת רבות לביטחון. למרות זאת מרגע הכניסה לבית פועלים גורמי השמאל הקיצוני לגרש ממנו את תושביו היהודים, ולמנוע מהם תנאי

קריאה לנשיא ארה"ב היוצא בוש: שחרר את פולארד

שבו פונים אקדמאים בכירים לראש הממשלה בדרישה לנצל את חלון ההזדמנויות שנוצר כיום, עם תום כהונת נשיא ארה"ב, כדי לדרוש את שחרורו של יהונתן פולארד. בסרטון מופיעים הרמטכ"ל לשעבר, משה (בוגי) יעלון, שגריר ישראל בארה"ב לשעבר, דני איילון, פרופ' אמנון רובינשטיין, חתן פרס נובל לכלכלה פרופ' ישראל אומן ועוד רבים נוספים. לסרטון צורפה עצומה עליה חתומים מאות אנשי אקדמיה ואישי ציבור ובהם פרופ' אסא כשר, לובה אליאב, שופט בית המשפט העליון בדימוס, צבי טל, ופרופ' ראובן אורדה מאוניברסיטת תל אביב המבקשים מאולמרט להעביר בדחיפות בפגישתו עם בוש בקשה ישראלית רשמית לחנינה מיידית.

את הסרטון ניתן לראות בכתובת:

www.pollardnow.org

לפרטים נוספים ופעילות:

טלמסר: 054-6437218, פקס: 02-5636162,

● www.freepollard.net

הבחירות בארה"ב מאחורינו, ועם סיום כהונתו של הנשיא האמריקני מגיעה גם הזדמנות פז לשחרור יהונתן, כאשר הנשיא בוש אמור בסיום כהונתו לשחרר אסירים רבים, בדרך של חנינה או של קיצוב העונש.

בתחילת השבוע הבא אמור ראש הממשלה אהוד אולמרט לנסוע לביקור פרידה אצל בוש, וזאת ההזדמנות לבקש את שחרור יהונתן. על כן חשוב להרבות בתפילה והשתדלות למען שחרור אחינו יהונתן. כל אזרח יכול לשלוח מכתב לנשיא ארצות הברית היוצא, ג'ורג' בוש, ולהפציר בו לשחרר את יהונתן.

בשבוע האחרון החלה הפצתו של סרטון חדש

לית בית השלום בחברון

בשנה שעברה הותרה התקנת חלונות. עלויות החימום באמצעות גנרטור הן עצומות - מאות אלפי שקלים בחורף אחד.

ברור כי המלחמה נגד התיישבות יהודים בבית היא מלחמה נגד זכויות האדם והקניין של יהודים בארץ ישראל. בשבת חיי שרה, ראשית קניין הארץ, ישתתפו כל בניו של אברהם אבינו

בהמשך מפעלו - ביסוס קניין בית השלום, הסמוך למערת המכפלה. תרומתכם תאפשר ליהודים להמשיך במפעל קניין וגאולת הארץ! יחד נמנע, בעזרת ה', את גזרות ההקפאה והגירוש מבני בניו של אברהם אבינו, הממשיכים בדרכו בעיר האבות!

● לפרטים ותרומות: 1800-400-456

ב"ה

שבת חיי שרה - ראשית קניין חברון והארץ

התתרומות היירום

להצלת בית השלום בחברון

עלות ההתמודדות המשפטית היא **עצומה - מעל 1,000,000 ₪ בשנה האחרונה, וסכומי עתק נוספים בעתיד הקרוב**. המאבק הגדול עומד בפנינו.

זהו השלב הראשון לפינוי יישובים שמתכנן השמאל. אל תעמדו מנגד. התרומות דחופות ביותר וחשובות דווקא כעת. כל התורם יוזכר לברכה במערת המכפלה.

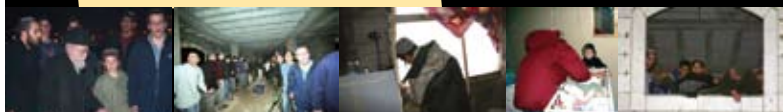
לפני כשנה וחצי, נכנסו 9 משפחות לגור בבית השלום בחברון. הבית נגאל ע"י יהודים. הקניה צולמה ותועדה, והיא מוכחת מעל לכל ספק.

מרגע הכניסה לבית, פועלים גורמי השמאל הקיצוני בחסות בתי המשפט לגרש ממנו את תושביו היהודים, למנוע מהם תנאי חיים בסיסיים (חיבור לחשמל, התקנת חלונות ועוד...) ולגרשם לנטישתו.

בימים האחרונים הוציאו השלטונות צו גירוש נגד תושבי הבית. למרות שעובדת הקניה ברורה לכל, פוברקו טעוניהם משפטיים כדי לגרום בזדון ובשקר לשלילת זכויותינו כרוכשים.

הרב דב ליאור שליט"א רבה של קרית ארבע - חברון:
אני פונה לכל מי שיכול!

"יש גורמים הרוצים לבטל את בעלותנו על בית השלום. כנגד הדבר הזה, צריך באמת לעזור ולתמוך, כי כל הרחבה של אחיזתנו בחברון מעמיקה את השורשים שלנו, מחזקת את היישוב היהודי בחברון ומקרינה עוז וגבורה לכל עם ישראל."

צלצל ותרום 1800-400-456

שלוחה ס - מוקד התרומות חירום יתחיל לפעול ממוצ"ש חיי שרה

מחדשי היישוב
היהודי בחברון

www.hebrontruma.com
או בהפקדה בח"ן בנק הדואר **7524819**

במערכות 'אכיפת החוק' אינו מעז להרוס אותם, כולל בתי משפחות מחבלים ורוצחים. רק בתי משפחות יהודיות נהרסו בשבועות האחרונים באכזריות, ילדיהן הושלכו החוצה יחפים, רועדים ובוכים באמצע הלילה, וכל רכושם נהרס. איך אפשר לכנות "מדיניות" כזאת?

התמזל מזלו של אברהם אבינו, שקניית מערת המכפלה נעשתה לפני אלפי שנים; כיום ספק אם היה עולה בידו לקנותה. הדוגמא ניצבת מול עינינו; לפני כשנתיים רכש תורם יהודי מארה"ב את "בית השלום" בסכום של כמעט מיליון דולרים, ומשפחות

מול אפליה והסתה

יהודיות נכנסו לגור בו. מייד הוצא נגדן צו פינוי ע"י שר הביטחון דאז עמיר פרץ, ובמקביל מונתה מחלקה במשטרה כדי להוכיח כביכול, שמסמכי הקניה "מזוייפים". כל העוסקים בענין, כולל כל הקצינים והשופטים - יודעים שהמוכר הערבי מכר את הבית; הוא נראה בקלטת מקבל וסופר את הכסף, ואף הוקלט כשהוא מספר כיצד מכר את הבית ושיפץ אותו עבור הקונה היהודי; למרות זאת, הפרקליטות דורשת שהיהודים יצאו מהבית. **דרישה כזאת, כך הודתה משפטנית בכירה במערכת, לא היתה מועלית לולא היו הקונים יהודים. כיצד לכנות אפליה כזו המתבצעת נגד יהודים בגלוי ולעין השמש?**

הָאֵשֶׁם העיקרי הוא בפרקליטות ולא בבית המשפט. לבית המשפט לא היתה ברירה אלא לרחות לזמן מה את ההחלטה על-פי החומר שהוגש עלידי הפרקליטות. **לצערנו פעם אחר פעם משסה הפרקליטות את הבג"ץ כנגד המתיישבים ביהודה ושומרון ומוכיחה פעם נוספת שכפילי ה"טליה ששון" שיושבים בפרקליטות קובעים את עמדתם לפי הטיותיהם הפוליטיות ולא לפי ערכי המשפט והצדק.**

השבוע תבענו להיפגש בדחיפות עם ראש הממשלה, שר הביטחון, אלוף פיקוד המרכז ומפכ"ל המשטרה ולקיים עמם בירור עד תום של פרטי העסקה ברכישת בית השלום בחברון. בכל מקרה אין לאפשר הוצאת האנשים מהבית בטרם נבדקה הסוגיה. **מול נחשול זה, יהודים רבים חשים כי כוחות המהרסים חזקים ודורסניים. אך אלפי העולים לחברון לשבת חיי שרה, שבת קנין הארץ, חשים את ה'רוח האחרת' - תחושת עוצמה ובטחון פנימי נובעים ממערת המכפלה, בעקבות כלב שהשתטח על קברי אבות, וזעק - "אבותי, בקשו עלי רחמים, שאנצל מעצת מרגלים!". שבת 'חיי שרה' בחברון היא הזדמנות להזדהות ולהתחברות עם אבות האומה מחד, ולהביע מחאה נגד מדיניות האפליה וההסתה, מאידך. אמנם התנאים אינם "חמישה כוכבים" - אבל לנו מספיקים "ארבעה כוכבים": ארבעת הזוגות במערת המכפלה, המעניקים לנו השראה וזכות אבות ואמהות. ●**

קשה להאמין, אך אחד המקומות היחידים בעולם שבו נאסר על יהודים לבנות ולקנות בית נמצא בחברון. אזורי העיר הערביים וההרים סביבה מתכסים במהירות עצומה בבנייני ענק, אך על היישוב היהודי בקרית ארבע־חברון נגזרה גזרת חנק. רוב הרכוש היהודי, כמו 'מצפה שלהבת' (ה'שוק') עדיין ריק והרוס, והממשלה מסרבת להחזירו לבעליו או להשכירו ליהודים. וכך נוצר העוול שבעוד הערבים בונים בהיקפים אדירים של מיליוני מ"ר לשנה, על היהודים נאסרה כל בניה והתפתחות.

בתקשורת ובפוליטיקה הישראלית הפכה ללגיטימית הקריאה הגזענית־האנטישמית לגרש את יהודי חברון. אם ננסה לתאר לעצמנו, לדוגמה, שאחרי פרעות יום הכיפורים היה איש ימין או רב משמיע קריאה לגרש את כל הערבים מעכו; ללא ספק, הוא היה מוצא את עצמו בכלא באשמת גזענות, הפרת שלום הציבור וכו'. רק יהודים - דמם, כבודם, רכושם וזכויותיהם מופקרים. בכל מקום בעולם קריאה לגירוש יהודים מעיר מסוימת היתה מוגדרת כאנטישמית; רק פוליטיקאים ועיתונאים ישראלים מרשים לעצמם להטיף בגלוי לקיום צוואתו של המופתי הנאצי אל חוסייני, שהסית לפרעות תרפ"ט, זמם ושאף לגרש את יהודי קהילת חברון.

מועצת יש"ע מזועזעת מהאפשרות שתישלל מיהודים הזכות הבסיסית לרכוש ולקנות בית בארץ ישראל - כאשר ברור לכל שבית השלום בחברון נרכש בכסף מלא ושהמוכר הודה בקולו שאכן מכר את הבית וקיבל עבורו תשלום הוגן ומלא. החלטת בג"ץ בראשית השבוע על פינוי בית השלום בחברון מעידה כאלף עדים על הצביעות והאפליה שנוהג בית המשפט העליון ורשויות החוק כנגד המתיישבים ביהודה ושומרון. **כאשר מושמעות טענות על בעלות ערבית כביכול במספר מאחזים מערכת המשפט מקבלת טענות אלו כמעט כתורה סיני אך כעת מתברר שגם כאשר ישנה בעלות יהודית מוכחת מנסים בטענות סרק לשלול מהם את זכותם לממש את רכושם וזכויות היסוד הבסיסיות שלהם.**

כידוע לכל, ערבים בונים אלפי בתים בלתי חוקיים בשני צידי הקו הירוק; איש

דמעה קטנה

דמעה
קטנה

קרן 541

רק לאחרונה מלאו ל-א. שנתיים. לפני כמה חודשים בעקבות פנייתם של ההורים לבית החולים עקב הליכה מוזרה שהתחילה אצל הילד- התגלה כי הילד חולה במחלה האיומה ויש לו גידול במוחו, בהמלצתם של הרופאים- שלא כדאי לעשות הקרנות לילד פחות מגיל ארבע- פנתה המשפחה לכמה טיפולים טבעיים שלא מטעם קופת החולים של הילד, בעלויות גבוהות.

ההתרוצצות אצל הרופאים והניתוחים השונים וכן הבדיקות והתרופות שעושים ההורים למען ילדם- לא מאפשרים להם להמשיך בעבודתם וכבר כמה חודשים שאינם מתפרנסים וצמודים הם כל העת לצד מיטת בנם בבתי החולים השונים- ועלויות כל הצרכים הללו מגיעים לסכומי כסף גדולים אשר אין ביכולתה של המשפחה להשיג.

בצר להם פנו ההורים לארגון עזרי כדי שיעזור להם להחליץ מהמצב העגום אליו נקלעו- ובהמלצתו של המקובל הרב **יעקב עדס** שליט"א הוחלט לפתוח את קרן מס' **541** למען הצלתו של הילד בן השנתיים.

דמעתו הקטנה והכואבת של א. קוראת לכל אחד ואחת מאחינו "עזרו ל-א. להתגבר על מחלתו!"

הרה"ג **יעקב עדס** שליט"א קיבל על עצמו בלי נדר להתפלל עבור התורמים למקרה זה.

עזרי-קרן הצדקה המאוחדת לישראל
1800-39-50-50

כמו כן ניתן לשלוח מעטפה ל-ת.ד. 16216 ירושלים ת"ו | ניתן לתרום גם באתר שלנו: www.ez-ri.com | או בהפקדה בבנק הדואר חשבון מספר: 8209909

המוציא לאור:

מועצת יש"ע

מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה

בשיתוף: ישראל מאוחדת

בית הדפוס 11, גבעת שאול
ירושלים 95477
טלפון 02-6211999

פקס' 02-6516662
perla@myesha.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

עורך:

ישי הולנדר

כותבים:

משה מאיסדורף

מרדכי גנון

גרפיקה:

שקד מורי

צילום תמונת השער:

דוד וילנר

פרסום מודעות:

שיראל בליינר

052-8903906

הפצה:

מקור ראשון - דוד

052-8908519

עיצוב והפקה:

שילה • ברכץ

בית אל

טל' 02-9973875

שלח את אחי!

3403 ימים בכלא!

לקראת סיום כהונתו של בוש,

זה הזמן להציל את פולארד!

לסרט מיוחד וחדש בנושא:

www.pollardnow.org

לפרטים והצטרפות לפעילות:

טלמסר 054-6437218 | פקס' 02-5636162

www.freepollard.net | freepollard@gmail.com

סיפור של מקום חברון - קניין ארץ ישראל

עם הכניסה למבנה הודיעו מפקדי צה"ל כי מגורי היהודים במקום אינם פוגעים בביטחון אלא אדרבה, תורמים לביטחון. עם כניסת המתיישבים לבית (לפני כשנה וחצי), מיהר המוכר הערבי להודיע כי לא מכר את הבית. זהו נוהל רגיל, הנועד למנוע האשמתו בסיוע ליהודים. ואולם, משטרת חברון בדקה את המסמכים ואישרה כי הקניה בוצעה כדיו. בפני המוכר הערבי הוצג הסרט המתעד את המכירה. נוכח ראייה זו הוא שינה את גרסתו וטען: מכרתי, אך מייד ביטלתי את העסקה. המשטרה חקרה ומצאה כי גרסתו אינה אמינה, וכי העסקה כשרה. בהעדר כל בסיס לגירוש היהודים מהבית - לאחר שהוברר כי הם קנו אותו בכסף מלא, וכי נוכחותם בו תורמת לביטחון, ניסה שר הביטחון דאז, עמיר פרץ, למצוא אמתלה אחרת. הוא מצא צו גזעני אנטי-

חברון זכתה לסגולות מיוחדות ורבות: ראשית התיישבות אברהם בארץ, עיר חיי האבות והאמהות וגם מקום מנוחתם, ראשית קנין הארץ, ראשית מלכות דוד, עיר כהנים, ועוד ועוד. בדורות האחרונים זכתה חברון גם לפרק מפואר נוסף: התחדשות הקהילה היהודית בעיר, אחר שנהרסה והושמדה בטבח בפרעות תרפ"ט. בימים אלו אנו עומדים בפני מאבק נוסף, בעל חשיבות עקרונית והיסטורית: בית השלום.

התורה מלווה את אברהם אבינו במסעותיו בארץ ישראל, מצפון, מאלוני ממרא, הלך ונסוע הנגבה. בחזרתו ממצרים, אחר פרידת לוט, מצוה אותו ה': "קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה, כי לך אתננה" (בראשית י"ג, י"ז). לאחר ציווי זה נוקט אברהם בצעד שונה. בפסוק הבא, אנו למדים כי במקום להתהלך בארץ לארכה ולרחבה - הוא התיישב בחברון: "ויאהל אברהם ויבא וישב בארץ ממרא אשר בחברון" (שם, י"ח). את צעד זה פירש בעל ה"שפת אמת": חברון היא הנקודה המרכזית של ארץ ישראל. התיישבות בה שקולה כנגד הליכה בכל תחומי הארץ.

בהמשך השלים אברהם את המפעל בהצבת בסיס לקניין ארץ ישראל, וגם זאת בחברון: רכישת מערת המכפלה היא הבסיס לקניין הארץ. לכן אברהם התעקש על קניין בכסף: "וידבר אל עפרון... אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה..." (שם, כ"ג, י"ד), בנוכחות עדים: "וישקל אברהם לעפרון, את הכסף אשר דבר... לאברהם למקנה לעיני בני חת ככל פאי שער עירו" (פס' ט"ז - י"ח). ועל עשיית מעשה של חזקה במקום - קבורת שרה: "ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון" (פס' י"ט). אז, במשטר ה"פרימיטיבי" של בני חת ומלכויות כנען, קניין כזה היה מוחלט וברור. איש לא העז לערער עליו או לפקפק בו.

דווקא כיום, במדינת ישראל נראה שכללי הצדק הם שונים. כיום לא די בתשלום כסף, בנוכחות עדים, בצילום והקלטת המכירה, ובמגורים ובחזקה במקום. כיום, גם אם יהודי יקפיד על כל הנהלים האלו, צפויה מערכת המשפט וה'צדק' לשלו מרכושו וביתו, תוך פיברוק טענות עוול וגזל זדוניות ושקריות, והעיקר - לגזול ולגרש את היהודים רוכשי הבית ודייריו. לא יאומן, אך זו בדיוק המציאות מולה אנו ניצבים. בית השלום מסמל את המשך המאבק על ההתיישבות בארץ ישראל, ואת עוצמת הרוע, השקר, הצביעות והגזל המתנגדת לה. הבית נרכש ע"י תורם יהודי מארה"ב עבור מתיישבי חברון באמצעות "איש קש" בסכום המתקרב למיליון דולר. הבית - מבנה ענק בן 4 קומות - ממוקם על אם הדרך מקרית ארבע למערת המכפלה, ומשקיף על דרכי הגישה העיקריות למערה. זו הסיבה, שבמשך שנים, עוד קודם לכניסת המתיישבים לתוכו, שימש גג הבניין כעמדת תצפית של צה"ל, ולכן,

יהודי חדש הנקרא "צו בדבר שימוש מפריע במקרקעין". לפי צו זה כל יהודי מהווה בעצם קיומו גורם מפריע, אלא אם כן יצליח להוכיח אחרת. המתיישבים ערערו על הצו, והוא נדון בועדת עררים צבאית המוסמכת לכך. במקביל הגישו המתיישבים תביעה להוכחת בעלות על הבית, הנדונה בפורום המוסמך לכך - בית משפט מחוזי. בינתיים, השלטונות מנסים להקפיא את תושבי הבית ולגרום לנטישתו: הם מונעים כל שיפוץ וסידורי פנים, וכן חיבור הבית לחשמל והתקנת אמצעי חימום למשפחות ולילדים הגרים בו. רק באמצע סופת השלגים בשנה שעברה הותרה התקנת חלונות. עלויות החימום באמצעות גנרטור הן עצומות - מאות אלפי שקלים בחורף אחד.

אך לגורמי השלטון אצה הדרך. לפתע, לפני כשנה, לאחר כחצי שנה למגורי היהודים בבית, הודיעה הפרקליטות, כי חלק ממסמכי הרכישה "מזוייפים". טענה זו הדהימה את המתיישבים, אך יותר מכך הכעיסה והעליבה אותם. הם דרשו לבדוק בעצמם את המסמכים ולהוכיח את תקפותם. במשך חודשים רבים סיברה הפרקליטות להעמיד את המסמכים לבדיקתו של מומחה מטעם המתיישבים. החומר הוגדר כ"חסוי", והמתיישבים נותרו ללא כל יכולת להתגונן מפני טענה-עלילה זו. רק לאחרונה הותרה בדיקת המסמכים. לאחר בדיקתם הוגשה חוות דעת של

עוול משווע ומנוגדת לצדק. תחושה כבדה של, אפליה בוטה, ואי-צדק מלווה את המהלך כולו. כנציגי ציבור אנו מתריעים, שהמשך ההתנהלות הנוכחית ותוצאה כאמור לעיל, עלולה לפגוע באופן משמעותי באמון הציבור במערכת המשפטית."

פניה נוספת נשלחה למזוז בחתימתם של 113 אקדמאים בכירים, בראשותו של פרופ' ישראל אומן, חתן פרס נובל, אשר כתבו בין היתר: "חוסר נכונותה של הפרקליטות לשקול את צעדיה מחדש ולהמשיך כאילו לא קרה שום דבר מעלה תהיות לגבי מניעיה האמיתיים... אנו פונים אליך לשקול מחדש את נושא הבעלות ובכך גם לשמור על הדמוקרטיה הישראלית."

אולם, על פרקליטות המדינה, הקלטת ופניות הח"כים והאקדמאים, לא עשו כל רושם. בכירי הפרקליטות אינם נותנים לעובדות לבלבל אותם. שם הודיעו כי "אין בראייה החדשה כדי לשנות את הדרישה לפינוי הנכס", והוסיפו בקשה דרישה לבג"צ, לרזז את ההחלטה שתאפשר את פינוי הבית מיושביו ורוכשיו. מה הביא את הפרקליטות לעמדה כל כך קיצונית ובלתי סבירה? ההסבר ניתן בדברי מנהלת מחלקת הבג"צים עו"ד אסנת מנדל, בהופעתה בכנסת, שם הודתה: "מאחר ומדובר בפינוי פלישה שנוגעת לנכס שנמצא בחברון"... שופטי בג"ץ - בייניש, פרוקצ'יה וג'ובראן, אף הם לא נתנו לעובדות לבלבל אותם ופסקו שהמדינה רשאית לפנות את היהודים לצורך כך הם המציאו גרסה מפוברקת, לפיה המוכר טען שהעסקה עם היהודים החלה אך לא הושלמה. לכן הוא המשיך להחזיק בבית ולאחרונה אף החל לשפץ אותו והחזיק בו כדין. אך המוכר הערבי מעולם לא טען, בשום מסמך, טענה כזו. היא נוצרה בהבל פיה של הפרקליטות, שטרחו להעמיד דמות דמיונית כדי שיהיה לה ערבי שראוי לעזור לו.

ברור כי המלחמה נגד התיישבות יהודים בבית נובעת מטעמים גזעניים; זו מלחמה נגד זכויות האדם והקניין של יהודים בארץ ישראל. לכן החלה התעוררות ציבורית גדולה למנוע עוול, רשע, וגזל בידי אלו האומרים להיות ממונים על החוק והצדק במדינה. כעת כולנו יכולים להמשיך את מפעלו של אברהם אבינו: לעלות ולהגן על בית השלום או לתרום למאבק ולהמשך ההתיישבות במקום. ●

מומחה מעבדה לזיהוי פלילי מטעם מתיישבי חברון, ולפיה נמצאו פגמים רבים בעבודת המז"פ המשטרתית. אך מה שחשוב יותר: חוות הדעת החדשה קבעה, כי גם לפי ממצאי המז"פ המשטרתית, אין שום ספק שהעסקה אכן בוצעה, ושהמוכר הערבי שיקר, כפי הנראה בשל חשש לחייו - כאשר ברשות הפלשתינית מרחף גזר דין מוות מעל מי

שימכור בית או קרקע ליהודים. בנוסף הגישו המתיישבים לבג"צ ולפרקליטות ראייה חדשה, דרמטית - קלטת שמע (אודיו) המתעדת את המוכר, ראג'בי, בעת שיחה ידידותית עם חברו, כשהוא מודה בעובדות הבאות:

1. הוא מכר את בית השלום לאיש הקש מטעם המתיישבים, וקיבל את מלוא תמורתו.
2. הוא ביצע את השיפוצים במבנה עבור איש הקש הזה, ששילם לו על כך.
3. הוא נתון ללחצים מצד המודיעין הפלשתיני.

מדובר למעשה בראייה שהיא בבחינת הודאת בעל דין, שיש בכוחה של הראייה החדשה לשים קץ לוויכוח סביב שאלת הקניין וגם סביב שאלת השיפוצים והחזקה, ולהכריע את הכף לטובת השאריות המתיישבים בבית.

הקלטת הופצה בתקשורת. 51 חברי כנסת חתמו על מכתב ליועץ המשפטי לממשלה מני מזוז, בו נכתב בין היתר: "כנציגי ציבור אנו סבורים, שהקלטת החדשה מחזקת את סימני השאלה המטרידים סביב עצם ההחלטה לפנות את הבית מיושביו ובעליו. נראה כי המתיישבים מצוידים בהוכחות כבדות משקל להוכחת טענותיהם, אך הם מנועים מלהיעזר בהוכחות אלה משום שהדיון מתקיים בבג"צ, רק מסיבה זו, הם עלולים למצוא עצמם מחוץ למבנה שנרכש בממון רב. תוצאה כזאת תהיה

בקרני שומרון
נותרו מס' קארוונים
חדשים אחרונים
לשכירות

אריק

052-6162403

חיבת הארץ של גדולי ישראל

הרב אליעזר יהודה ולדנברג חלק א'

"על כל אדם מישראל לעלות לארץ ולהיאחז בה"

הרב אליעזר יהודה ולדנברג, מחשובי הפוסקים במאה העשרים. נודע בעיקר בזכות תשובותיו בנושאי רפואה והלכה. הוא נולד בירושלים בג' טבת תרע"ו (1915), לאמו רחל ולאביו רבי יעקב גדליה, שעלה לארץ לבדו בגיל צעיר מקובנה שבליטא. אביו של רבי אליעזר יהודה לא נכח בשעת ברית המילה של בנו הרך, לאחר שנחשד בריגול בשל אזרחותו הרוסית (רוסיה היתה אז אויבתם של התורכים מושלי הארץ) והושלך ל'קישלה' יחד עם חבר. הברית נערכה, ולרך הנולד הוחלט לקרוא אליעזר, בתפילה שאלוקים יהיה בעזרו של האב, וכן יהודה, ששמו נזכר בפרשת אותו שבוע. סופר כי בקישלה ראה הרב יעקב שחברו יוצא מחקירה כשרגליו נפוחות ממכות, והבין שאין טעם להתעקש על חפוטו. הוא הודה באשמה שלא היה אשם בה. גזר הדין, שבתחילה היה מוות, הומר לגלות. כך יצאה משפחת ולדנברג מירושלים לחאלב שבסוריה למשך מספר שנים. לאחר שחזרו לארץ למד כנער הרב אליעזר יהודה בישיבת עץ חיים, ולאחר מכן בישיבת חברון בירושלים. בגיל 19 הוציא את ספרו הראשון 'דבר אליעזר'.

בשנת תשי"א (1951) התמנה הרב ולדנברג לדיין בבית הדין האזורי בירושלים. כאן נפתח פרק חדש בחייו, שהגיע לשיאו כאשר מונה בתשמ"א (1981) לבית הדין הגדול. הוא שימש כדיין עד שנת תשמ"ה (1985), בה יצא לגמלאות. גם כשהיה בפנסיה המשיך לייעץ ולהדריך עושי גיטין ועסק בעצמו בסידור גיטין קשים במיוחד, תוך שהוא מגיע פעמיים בשבוע לבית הדין הגדול. גישתו הייחודית והעניינית בה פסק הלכה תוך התעלמות מהזרמים הנושבים בסביבתו ומה ש'מקובל' נגעו גם ליחסו למדינת ישראל ולמצוות יישוב הארץ. בסימן ארוך מבאר הרב ולדנברג את גודל מצוות יישוב הארץ, שיש בה שני חלקים: "א' מצווה כללית, שהיא חובה על עם ישראל לבוא ולהתנחל בארץ ולהיות בה עם קדוש. ב' מצווה פרטית, שהיא חובה על כל אדם מישראל לעלות לארץ ולהיאחז בה". והמצווה הכללית נפסקה עם חורבן מקדשנו, "אבל מאז פקד אותנו ה' לטובה ליתן לנו שם ושארית בארץ קדשו, להיות אדונים בה... בחלק מארצנו, ושערי הארץ נפתחו לרווחה... נתחדשה במצוות העלייה גם החיוב הכללי על כל בית ישראל ועל כל קיבוץ יהודי הנמצא אי שם בתפוצות לקום במרוכז ולבוא ולהתנחל בארץ חמדתנו".

וממשיך לבאר "שאין מקום כלל לסירוב לעלות לארץ משום שהנהגת המדינה נמסרה ברובה בידי פורקי עול בעוונותינו הרבים, וגם לא לטענה לומר שבלתי אפשרי שתוכל הישועה השמימית לצמוח על ידי אלה האנשים אשר אין יראת אלוקים בליבם..." ומוסיף על כך שני ביאורים: א' אם היו יותר יהודים יראי שמים עולים לארץ, המצב היה הרבה יותר טוב. ב': אין לנו עסק בנסתרות וכבר היו דברים מעולם, שמלכים רשעים הושיעו את ישראל והרחיבו את גבולות הארץ... שהרי בימי ירבעם השני, שהרבה לחטוא ולהחטיא כירבעם הראשון, דווקא אז הרחיב ה' את גבול ישראל והביא את ישראל לשגשוג שלא היה מאז ימי שלמה: ואם כן מי יערום לנו ומי יתקע לכף ידו, שאנו בזמנינו לא היינו אחר ההשמדה הגדולה של צורר האנושיות היטלר ימ"ש גם כן בבחינת של מרה מאד ואפס עוזב ואין עזר לישראל, על כל פנים לא פחות מאז? ...לכן בהיותנו זקוקים מיד כאויר לנשימה למדינה עצמאית על קרקע מוצק לנו כארצנו, עזר לנו ה' ברחמי הגדולים בידי אלה שאחזו כל הזמן בהגה ההנהגה הלאומית והיו מוכנים ומוכשרים לכך, בלא להביט על הדבר הזה שנראה שרובם אינם שומרי תורה ומצווה, ובהדי כבשי דרחמנא למה לך?"

ועוד מבאר הרב ולדנברג את המצווה לעבוד בארץ ישראל, ומביא את דברי חתם סופר בחידושו (סוכה לו) "שהעבודה בקרקע גופה מצווה משום יישוב ארץ ישראל ולהוציא פירותיה הקדושים, ועל זה ציוותה התורה 'ואספת דגנך', ובוועז זורה גורן השעורים הלילה משום מצווה, וכאילו תאמר לא אניה תפילין מפני שאני עוסק בתורה, הכי נמי לא יאמר לא אאסוף דגני מפני עסק התורה..." והוסיף הרב ולדנברג שדברי חתם סופר "נפלאים מאוד

הרב אליעזר יהודה ולדנברג, מחשובי הפוסקים במאה העשרים. נודע בעיקר בזכות תשובותיו בנושאי רפואה והלכה. הוא נולד בירושלים בג' טבת תרע"ו (1915), לאמו רחל ולאביו רבי יעקב גדליה, שעלה לארץ לבדו בגיל צעיר מקובנה שבליטא. אביו של רבי אליעזר יהודה לא נכח בשעת ברית המילה של בנו הרך, לאחר שנחשד בריגול בשל אזרחותו הרוסית (רוסיה היתה אז אויבתם של התורכים מושלי הארץ) והושלך ל'קישלה' יחד עם חבר. הברית נערכה, ולרך הנולד הוחלט לקרוא אליעזר, בתפילה שאלוקים יהיה בעזרו של האב, וכן יהודה, ששמו נזכר בפרשת אותו שבוע. סופר כי בקישלה ראה הרב יעקב שחברו יוצא מחקירה כשרגליו נפוחות ממכות, והבין שאין טעם להתעקש על חפוטו. הוא הודה באשמה שלא היה אשם בה. גזר הדין, שבתחילה היה מוות, הומר לגלות. כך יצאה משפחת ולדנברג מירושלים לחאלב שבסוריה למשך מספר שנים. לאחר שחזרו לארץ למד כנער הרב אליעזר יהודה בישיבת עץ חיים, ולאחר מכן בישיבת חברון בירושלים. בגיל 19 הוציא את ספרו הראשון 'דבר אליעזר'.

כבן ירושלים, הכיר הרב ולדנברג את רבה של העיר, הרא"ה קוק זצ"ל, העריץ אותו מאוד והתייחס אליו כאל גדול הדור. כשהוא מזכיר בתשובותיו את הרב קוק זצ"ל, הוא מזכירו בכבוד מיוחד. בספרו 'שביית הים' מביא הרב ולדנברג מהספר 'משפט כהן' של הרב קוק, עליו הוא כותב: "האזהב ישראל הגדול אשר כל ימיו היוו שלשלת ארוכה של צימאון וכמיהה ומסירות נפש להקמת מלכות ישראל בארץ קודשו, מרן הגאון הגרא"ה קוק זצ"ל". במענה להערה שהעיר הרב צבי יהודה קוק, כתב: "החיים והשלום אל הוד כבוד ידידי וידיד ה' עמו וארצו הרב הגאון הנעלה בנם של קדושים וכו' מוהר"ר צבי יהודה הכהן קוק שליט"א" (ציץ אליעזר ח"ד ה, ב). סיפר אחד מראשי הישיבות בציונות הדתית, שפעם בא אצל הרב אליעזר ולדנברג לשאול ממנו בדברי תורה. בתוך הדברים חזר הרב ולדנברג ואמר כמה פעמים "הרב אמר כך", "הרב אמר כך". שאלו ראש הישיבה: "מי הוא הרב?" השיב הרב ולדנברג: "אתה לא יודע? זה הרב קוק!".

בשנת תרצ"ו (1936) התחתן עם שושנה, בת הרב אברהם ורנר, רב העיר נתניה. מאוחר יותר כיהן הרב ולדנברג תקופה קצרה כרבו של מושב כפר ויתקין, וכן היה מועמד לרבנות בכפר הרא"ה. כשחזר לירושלים החל לכהן כראש ישיבת 'שערי ציון', ישיבה לבחורים ספרדים שייסד הראשון לציון הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל. הקשר בין השניים היה חזק מאוד וברשימה שכתב הרב ולדנברג בשלהי שנת תשי"ד (1954), כשנה לאחר פטירת הרב עוזיאל, מספר הרב ולדנברג עצמו על הקשר ביניהם: "זכיתי להיות מקורב אל רבינו ז"ל, בקרבת נפש וקרבת מקום כחמש עשרה שנה, וכמעט שלא משה ידי מתוך ידו, והראני כל מיני חיבה ואהבה... רבות למדתי מההסתכלות באופן הנהגותיו המופלאות בשטחי האמונה, והעדינות גם בשעות הקשות ביותר שעברו עליו במשך ימי מחלתו, מבלי תת רשות לייסורים לעכר את רוחו ולהעיב על טוהר נפשו האצילה, וכן משיחותיו הפרטיות איתי מדי פעם בלחישה

אחת כמה להעלות על הכתב הגות לב מקוריים כאלה... ואם אנו שומעים בכל זאת כדברים האלה מפורש יוצאים בקדושה ובטהרה מפי הקנאי הגדול לוחם מלחמת ה' ביד חזקה בדור העבר ורבן של ישראל רבנו החתם סופר ז"ל, הרי יש בהם בהרבה לאין ערוך להוסיף עוד ועצמה...".

המשך אי"ה בשבוע הבא...

ומסולאים בפז... ונדמה שחובב ציון גדול ביותר שבמציאות לפי המושג בדורנו, שהוא עם זה גם יהודי חרדי, לא היה מעיז להעלות על דעתו ומכל שכן להוציא מפיו דברים כאלה, ועל

לקט-אמרים משדה יצירתו של הרב משה-צבי נריה זצ"ל

**חדש
בחנויות
הספרים**

מן הפנקס הפתוח
יבול ספרותי עשיר הפותח צוהר
לעולמו האמוני ולמורשתו החינוכית של
הרב משה-צבי נריה זצ"ל.

הזמנות קבוצתיות/ארגונים:
052-5558091 (רזני)

ידיעות ספרים **ספרים** *שאלוהים*

הזמנות ליחידים:
03-7683326 (אוסנת)

קדושת החרץ

אופן ביעור פירות שביעית

שהם חששו לבער את הפירות מן העולם, כיוון שבכך הם גורמים הפסד פירות שביעית לדעת הרמב"ן וההולכים בשיטתו (כן כתב הגר"ה קוק זצ"ל משפט כהן ס" פג; ספר השמיטה עמ' מה הע' 3).

אופן ההפקר: הפקר הפירות צריך להיות ע"י אמירה שהפירות מופקרים לכל אדם. נוסח ההפקר המובא בדברי חז"ל הוא: "אחינו בית ישראל: כל מי שצריך ליטול יבוא ויטול" (תוספתא שביעית פ"ח ה"ד). כאשר מלכתחילה פעולת ההפקר צריכה להיעשות על ידי הבעלים עצמם. אולם בשעת הצורך ניתן להפקיר גם ע"י שליח. כמו כן הדרך העדיפה היא, שכל אדם יוציא את הפירות מרשותו ויפקיר אותם בפני שלושה בני אדם. אם אינו יכול להוציא את הפירות מביתו יביא שלושה אנשים לביתו ויפקיר בפניהם (עפ"י קט"ף שביעית פרק סו הע' 6). כמו כן מותר לאדם להפקיר את הפירות בפני שלושה מחבריו, אעפ"י שיוזע שלא יזכו בפירות, ולאחר שקיים את מצוות הביעור יכול לחזור ולזכות באותם פירות (עפ"י קט"ף שביעית שם הע' 7). בשעת הדחק, כשאין לו אפשרות להפקיר בפני שלושה חברים מותר להוציא את הפירות לרה"ר או לחצר שאיננה משתמרת ולהפקירם בשעה שאין שם אדם, ואח"כ מותר לו לחזור ולזכות בהם (וע"י פסקי הגר"מ אליהו שליט"א התורה והארץ ח"ה עמ' 54-55).

נחלקו הראשונים כיצד מקיימים את מצוות ביעור פירות שביעית; לדעת הרמב"ם (הל' שמיט"ו פ"ז ה"ג) ביעור פירות שביעית הוא לאבד אותם מן העולם בשריפה או בכל דרך אחרת, וכך סובר גם הרמב"ד (שם). אלא שלדעתו קיום זו מתבצע בשני שלבים; בשלב הראשון כשכלו פירות ממין מסוים מסביבות העיר, יש להפקיר את הפירות מאותו המין. רק בשלב השני, כשכלו פירות אותו מין מכל הארץ, יש לבער בפועל את הפירות בשריפה או באיבוד (ראב"ד שם וע"י שבת הארץ פ"ז ה"ג אות ב). לעומת זאת דעת הרמב"ן (ויקרא כה ז) ועוד ראשונים, שמצוות ביעור פירות שביעית אינה באיבוד הפירות אלא בביעור הפירות מרשותו הפרטית אף שזכה בהם כדון בתחילת העונה, ביעור זה מתקיים באמצעות הפקרת הפירות. שיטה זו מבוססת על דברי התוספתא (שביעית פ"ח ה"ד) והירושלמי (פ"ט ה"ד) שמהם מוכח שהיה מנהג להפקיר את הפירות בזמן הביעור, כפי שיתבאר בהמשך. כשיטה זו גם היה נהוג בארץ ישראל במאות שנים האחרונות כפי שהעיד מהר"ם בן חביב בספרו תוספת יום הכיפורים (דף לה עמ' ג) וכפי שפסק גם הראשון לצ"ה הגר"מ אליהו שליט"א (התורה והארץ ח"ה עמ' 54 סעי' א והע' 2). החידוש בדבריו הוא שכך נהגו גם אותם שפסקו בדרך כלל כשיטת הרמב"ם בכל דיני שביעית. את ההסבר לכך הוא,

אמונה - מאז ולתמיד

המשך מעמ' השער

הוא בא לארץ כנען, ובארץ כנען היתה נטושה מערכה בין בני שם לבני חם על השליטה הזו. אברהם אבינו יכול לשאול את עצמו איך ייתכן שהארץ הזו תהיה לבנים שלי? לא רק שאין לי בנים, אם היו לי בנים יש כבר מאבק בין השבטים, אז איך יכול להיות שהארץ הזו תהיה שלי? אנחנו אומרים שאברהם אבינו האמין שההבטחה האלוקית תתקיים, למרות שבאופן טבעי הוא לא רואה מוצא. ולדורות, מה אנחנו למדים מזה? שגם אם עם ישראל, בייחוד בתקופה זו שאנו רואים שהמצב שלנו הוא קשה וברוך הטבע קשה לנו לראות מוצא מהסבך המדיני שבו אנו נמצאים, מי שבאמת חושב רק בצורה שכלית עלול להיות במרה שחורה אבל מי שמאמין בהבטחה האלוקית, שהארץ הזו הובטחה לאברהם אבינו ושהקב"ה לא ייטוש את עמו למרות שאנחנו במצב קשה, אנחנו מאמינים שהקב"ה יוציא אותנו למרחב. איך זה בדיוק יקרה? אנחנו לא יודעים. אבל זו אמונתנו,

ולכן הציבור הקדוש שגר בעיר האבות, ואותם האלפים שפוקדים אותה, מפה אנחנו שואבים, מאבותינו השוכבים פה, את העוז ואת הכוח ואת החוסן ואת כושר העמידה לעמוד גם במצבים שמבחינה רציונאלית לא רואים מוצא. ולכן אני רוצה לברך את כל הציבור הקדוש, שבא לפקוד את המערה בייחוד בשבת פרשת חיי שרה ובכל השנה כולה, לכן יש עניין לחזק את ההתיישבות במקום. אני פונה לכל מי שיכול: יש לאחרונה בעיה עם בית השלום, שיש גורמים מסוימים שרוצים לבטל את קנייתו שנועדה כדי להרחיב את ההתיישבות. יש עניין לעזור ולתמוך כי כל הרחבה וכל העמקה של היאחזותנו במקום הזה מעמיקה את השורשים שלנו ומגבירה את היישוב פה, והתגברות מפעל ההתיישבות בחברון מקרינה עוז וגבורה לכל עם ישראל בכל מקום שהוא. נאחל ברכת הצלחה במבצע הזה ובחזיון ההתיישבות בעיר האבות וממילא גם בכל ארצנו הקדושה, ויהי רצון שנזכה שכולה תהיה בידי עם ישראל ונזכה בקרוב בהשלטת ריבונות של ממשלת ישראל על כל מרחבי ארצנו הקדושה.

ברכונים
וזמירונים
לשמחות ואירועים

www.birkonim.co.il

02-9973875

בהוצאת **שילה** • ברכץ בית אל

ילדים שלנו

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור בהמשכים פרק 65

בחדר ניכר היה שכולם ידעו את שהיה צריך להיאמר אבל איש לא העז לבטא זאת במילים. "עלינו להיערך לפינוי של כפר דרום". אמרה הדמות הראשונה בלחישתה. "אין לנו ברירה אחרת, לצערי, מהידיעות שמגיעות אלינו, אנחנו לא נהיה גם היישוב היחיד ברצועת החוף הדרומי שינעשה את הצעד הזה". עזב כבד נפל בצריך החשוק. אוריאל הסתכל על שוב בשאלה. "זה סוף הסיפור? כפר דרום נפל?" שוב הסתכל על אוריאל בעיניים טובות. "אמרתי לך שהסיפור ארוך. כפר דרום פונה בחשאי בעקבות ידיעות כי הצבא המצרי מתכנן לכבוש את השטח. מגינו התגלו תוך כדי ההסתננות ובחלופי האש נהרגו שני לוחמים. כמה ימים אח"כ הצבא המצרי נכנס לכפר וגילה כפר נטוש. הצבא המצרי הצליח להגיע עד אזור אשדוד ורק שם נהדף ע"י צה"ל. אף גם לאחר שצה"ל כבש בחזרה את האזור נותר כפר דרום בשליטה מצרית". שוב עצר לרגע וחייך לאוריאל. "אבל הסיפור ממשיך..."

המשך בשבוע הבא...

מאירועי הפרקים הקודמים: אוריאל ושוב מבקרים בכפר דרום שסיפורו משתרע על כמעט שמונים שנה. יישוב שתחילתו בפרדס שנחרב ע"י פורעים ערבים והמשיך כמאחז של הקיבוץ הדתי. אוריאל ושוב משתתפים בשיבת חירום גורלית לעתידו של היישוב שעומד בפני התקפה מצרית בלתי פוסקת...

"איפה אנחנו עכשיו?" לחש אוריאל. הם עמדו בתוך צריך חשוק. מנורת נפט קטנה האירה את השולחן המרכזי וסביבו ישבו כמה אנשים חמויי סבר. "אנחנו הצטרפנו לשיבת חירום של מגיני הכפר". אמר שוב. איש שישב בצד השולחן החל לדבר. "שיירת פינוי הפצועים שניסתה לחדור את המצור המצרי הותקפה, הם הסתובבו לאחור ובעוד זמן קצר הם יחזרו לכפר". דממה השתררה בחדר. "המצב שלנו מתחיל להיות בלתי נסבל", אמרה דמות אחרת. "מלאי המזון והנשק אוזל במהירות והנסיגות האחרונות של צה"ל להעביר לנו אספקה נכשלו. יכול להיות", הדמות עצרה את דיבורה. מהשקט שנשתרר

Fetex
הפליז הכי מחמם

שחור-סרודו שחור-כתום כחול-בהה-אפור שחור-כחול שחור-כחול

www.Fetex.co.il
להזמנות: 052-6818690

...בהיותי בחברון, לא משה מקרבי ההרגשה של נחמיה:

"מדוע לא ירעו פני, אשר העיר בית קפחת אבותי חרפה" (ב,ג).

מנהמת לבי צעקתי: איה הם כל עסקינו הציבוריים? איה הם הבונים מכל המוסדות שלנו? מדוע הכל עזבו את העיר בית קברות אבותינו הקדושים, ועיר המטרופולין הראשונה שלנו, עיר הממלכה היסודית, של דוד מלך ישראל החי וקיים? האם אין הזיכרונות הגדולים והקדושים הללו מספיקים לעורר אותנו משנתנו ביחש להעיר הקדושה הזאת, שאין דומה לה בערכיה ההסתוריים והרוחניים אחרי ירושלים? ... הגיעה השעה שעיר קברות אבותינו תבנה!

("קול יעקב", י"ד תשרי תרפ"ג; בתוך: ליקוטי הראי"ה, מאת הרב משה צבי נריה)

דרושים/ות טלפנים/יות רצינים/ות ואידיאליסטים/יות

לגיוס תרומות למען ההתיישבות ביהודה ושומרון

שכר בסיס + בונסים | העבודה בירושלים במשמרות

לפרטים: 050-6698799, 052-3872406

מאחדים בדרך חדשה

הזינוק ודמותה היהודית של המדינה בראש

המפלגה החדשה מייסודן
של המפד"ל והאיחוד הלאומי

שרה אליאש, הרב דרוקמן וד"ר אשר כהן

מרכיבים ביחד נבחרת לציבור הדתי מסורתי.

*התנועה הציבורית העצמאית מונה 38 חברים. הרשימה המלאה מופיעה באתר המפלגה המאוחדת.

www.111.org.il

בואו להציע
בואו להשפיע

Joseph Kauffman
2009

20%
הנחה

m

ניתן להשיג ברשת:
המשביר לצרכן

club365

קולקציית מעילי הפליז החדשה
לפרטים: 09-7941048